

Twellegea

Secretariaat:

Alex van der Stap
Utrechtseweg 103
1213 TN HILVERSUM
Tel.: 035-215547 (na 20.00 uur)
Fax.: 02940-80803

Penningmeester:

Rob Lampe
Willem Schürmannstraat 23a
3031 RN ROTTERDAM
Tel.: 010-4130820
Postgiro: 25.36.575

Nieuwsbrief AUGUSTUS 1995

Verslag Hemelvaartweekeinde

(door Ernst Holtrop)

De Osiris, Dauntless, Sunwise, Tramontana, Mira, Tineke en de Lone Gull verzamelen woensdagavond bij Twellegea in Nieuwendam, alwaar we besluiten om naar Great Yarmouth te zeilen, aangezien dit weekeinde de andere geschikte havens vol liggen met Hollandse jachten. Voor de zeesluis komen we nog eenmaal bijeen om te beslissen of we meteen uitvaren, danwel de volgende morgen. De wind ruimt van Zuid naar Zuidwest en gaat toenemen. Dus toch maar snel weg om van de gunstige wind te profiteren. We varen de stikdonkere nacht in met motregen en bijna nieuwe maan. De "gunstige" wind blijkt Oost te zijn (2Bf) en de motor blijft bij staan. Aan het einde van de hondewacht staat er al ZW 3-4 en einde dagwacht ZW 5. We hakken er scherp aan de wind tegenop. Iedereen aan boord is zeeziek, zelfs de man die pochte niet te weten wat dat nou wel was. Naarmate de dag vordert neemt de wind weer af en moet zelfs de motor weer bij.

Van Hans van Laar hadden we een prima vaarplan mee gekregen, echter zonder stroominformatie bij aankomst. Voor donker aankomen lukt niet met deze wind, 's nachts om 01.00 uur is het L.W. slack; wat ons gunstig lijkt om tussen de banken door te koersen en de rivier binnen telopen. We hoeven ons dus niet te haasten en zetten de motor af. Even na middernacht het gaatje tussen de banken doorvaren geeft geen probleem; op de rede van Great Yarmout aangekomen blijkt het ons niet te lukken om tussen stadsverlichting, neonreclame's etc. de havenlichten te verkennen. Wel zien we een zwart gat, wat de ingang lijkt te zijn, maar vertrouwen doen we dat niet. We varen daarom naar de kust tot de dieptemeter aangeeft dat we diepte van de pieruiteinden naderen en varen nu een eindje evenwijdig aan de kust terug. We blijken inderdaad door een restje ebstroom voorbij de ingang te zijn gedreven en varen nu de ingang open. Ineens zien we door de weerspiegeling van de lichten in het water de echte ingang voor ons openen. Het zwarte gat bleek een pier te zijn. Zo varen we tegen het laatste beetje ebstroom in de riviermond in en op naar het centrum van de stad. Heel gezellig aan het centrale plein, waar de andere schepen al liggen te "ronken".

Inmiddels is het pas Vrijdag en worden we rijkelijk beloond voor het snelle uitvaren. Rond het middaguur draaien de bruggen en kunnen via de rivier Yare naar de Broads, richting Norfolk. Dit enorme gebied met een eindeloos aantal

getijwatertjes blijkt zeer de moeite waard. Dit traject over de Yare biedt een staande-mast route tot bij Norwich. We varen eerst door een polderlandschap met veel bouwvallige (ex-)watermolens. Geleidelijk gaan de polders over in heuvels, zoals we die van de rivieren Deben en Orwell kennen. Dit gebied wordt bevaren door honderden op rondvaartboten lijkende huur-vaarcaravans. We komen door een dorp dat aan Warmond a/d Kaag doet denken, waarna we in een moerasbosgebied belanden. Bossen, afgwisseld door weiljes en wandelpaden met overal ontstellend veel zangvogels, Een wel heel aparte wereld om met een zeegaand scheepje te bevaren!

We zijn Norwich al aardig genaderd als we in de wildernis een stek met pontveer en pub vinden om te overnachten. Door onze enthousiaste aanwezigheid wordt de pub met z'n lage plafond bloedheet en gaan enkelen in de schemering de schitterende omgeving verkennen.

De volgende ochtend worden we al vroeg gewekt door een kakofonie van vogelgekwel. Tegen hoogwater vertrekken we en varen we dezelfde prachtige weg terug, tussen de heuvels, bloeiende uiterwaarden naar zee en IJmuiden. We varen op ons doolie gemak terug, gebonden als we zijn door de openingstijden van de bruggen.

Rond 16.00 uur varen we weer het zeegat uit. De meesten verkiezen om tegen de ZO wind en beginnende ebstroom in, naar buiten te knokken. De Lone Gull prefereert de comfortabele en ruime noordelijke uitgang, die voor aan de windse vaart naar IJmuiden wel wat hoogteverlies oplevert. We gokken op een in de loop van de dag wat krimpemde wind, wat inderdaad gebeurt. De hele reis weer aan de wind B-5. Zondag in de middag schutten we weer naar binnen, om ruim voor donker thuis (Durgerdam) aan te komen.

Een complete zeilreis met alles erop en eraan in één weekeinde, geweldig!
Ernst.

Als je dit verhaal leest wordt de drang wel erg groot om met de **ENGELANDREIS** (Chatham!) mee te varen. Er is nog plaats, dus bel of beter, schrijf het sekretariaat even!!

Helaas, helaas, we hebben wederom een zomerevenement moete cancellen. Het betreft hier het **IJSSELMEERWEEKEINDE**.

Het blijkt keer op keer zeer moeilijk te zijn iets "alternatiefs" (of het nu een grote zeereis is of een weekeind op het IJsselmeer) te organiseren. D.w.z. organiseren valt wel mee, maar de mensen bijelkaar krijgen is iets anders. Zijn er haalbare initiatieven dan zijn we ons nog steeds bereid een en ander te onderzoeken.

SCHIPPERSBRIEF

Bij alle C.Z.T. evenementen krijgen de schippers recente informatie over het te verwachten vaargebied.

Indien je geïnteresseerd bent kun je deze brief -tijdig van te voren opgeven - aanvragen bij Hans van Laar, Valeriusstraat 7, 5151 LN Drunen, tel. 04163-74114.

LEDENLIJST

Bijgesloten vindt je een ledenlijst waarop vermeld achternaam, roepnaam en telefoonnummer.

Deze lijst wordt eenmalig, gratis verstrekt. Eenmaal per jaar kan een nieuw, bijgewerkt, exemplaar bij het sekretariaat besteld worden. (tegen - geringe - kostenvergoeding).

Deze lijst is het geestelijk eigendom van de club 'en dient uitsluitend voor intern gebruik!!

CURSUS OPSTAPPERS

Rob Lampe heeft toegezegd dat de deelnemers nog een officieel certificaat zullen ontvangen.

VERVOLGCURSUS CO-SCHIPPER

Als -logisch- gevolg zullen wij een co-schippers cursus organiseren. Gezien het gewenste nivo vraagt dit nogal wat voorbereiding. Deelname staat in principe open voor C.Z.T. leden maar is niet vrijblijvend. Men dient:

- over ruime zeilervaring te beschikken
- een erkende cursus Kustnavigatie met goed gevolg hebben doorlopen
- bereid zijn alle cursusavonden (-dagen) te volgen
- voorbereid te zijn, om na met goed gevolg te cursus te hebben doorlopen, als zelfstandig schipper te kunnen functioneren.

Kandidaten zullen worden toegelaten op bovenstaande en eventueel aanvullende criteria.

Wij verwachten dat deelname uitermate geschikt is voor:

- geslaagden van bovengenoemde opstapperscursus
- schippers die hun kennis willen "updaten"
- en vooral voor scheepseigenaren, die in gezelschap van gemotiveerde C.Z.T. leden hun zelfstandig functioneren als schipper bevestigd willen zien en hun praktische kennis willen optimaliseren.

Nogmaals gezegd, de voorbereiding vraagt veel aandacht en tijd (gedacht wordt aan najaar 1996), maar wil je jouw belangstelling laten blijken, laat het sekretariaat een en ander weten. Bedenk echter waar je aan begint, het wordt een pittig verhaal.

Wietse Welling heeft het lidmaatschap opgezegd. Wietse is op een leeftijd gekomen dat andere prioriteiten gaan gelden en wenst ons, C.Z.T. leden, het allerbeste. Wij wensen Wietse uiteraard hetzelfde en zullen hem, mocht hij in de gelegenheid zijn, altijd verwelkomen bij een van de C.Z.T. evenementen.

Op de volgende pagin's vind je een verslag, gemaakt door René San Giorgi van een zeiltocht met de Viviane van André Kooistra.

2 juni s'avonds aan boord in IJmuiden, waar Lies & André Kooistra al met de Viviane bij de sluis liggen. De Viviane, een aluminium zusterschip van de Jantine III van Koopmans, is afgebouwd en in topconditie gebracht door André. Een echt zwaar weer schip, kottergetuigd met bakstagen, opklapbare kiel en 2 buitenkuipen, waarvan één met helmstok wat prima stuurt. Autohelm en windvaan stuurinrichting, windmolen, radar, weatherfax, 2 * GPS en plotter, sleeplog en noem maar op. Jaap en Ria komen nog een afscheidsborrel drinken. Jaap, die bezig is met zijn laatste jaar voor kapitein op de grote vaart, legt ons met het nodige gezag in zijn stem maar met enigszins dubbele tong uit dat Europese Zomertijd gelijk is aan UTC -/- 2. Daar hebben we nog vaak om gelachen. Een depressie in Denemarken dreigt dus we willen zo snel mogelijk naar Calais om de ruimte te hebben. Toch maar eerst naar Scheveningen waar we 5 rijen dik liggen in verband met vlaggedag en bijbehorende feesttent.

Vanaf Rotterdam wordt het bezeilbaar en in 24 uur bereiken we Calais, waar we nog net de drempel over het dok in kunnen. De D-Day herdenking is hier al goed merkbaar. In het oorlogsmuseum zien we dat Calais driemaal is gebombardeerd, waarvan een keer bij vergissing al na de bevrijding van deze stad. De volgende dag hebben we de schrik van ons leven: tijdens het ontbijt buiten het dok aan een mooring, drijven we ongemerkt met boei en ketting en al bijna in het schroefwater van een reusachtige veerboot die binnenkomt !

Tussen de immer af- en aanvarende ferries ronden we Cap Blanc Nez en Gris Nez en vallen Boulogne binnen, een werkstad waar niet veel te beleven valt. De barometer klimt stapje voor stapje naar 1015 en met een goede NW wind kunnen we vanaf nu allerlei leuke kleine haventjes aandoen zoals St Valery sur Somme, waar Jeanne d'Arc door de Engelsen werd gepakt. Met het enorme verval moet je echt op tij en stroom varen en bij het aanlopen via een slingerende geul tussen de banken door heb je af en toe maar 10 cm water onder de kiel. Op dat moment spookt het behoorlijk bij de Nederlandse kust maar daar merken wij niets van.

Af en toe drijven er (volgens Lies) inlegkruisjes langs maar dat blijken later de ruggegraatjes van een bepaalde inktvis te zijn. Met de vissers drinken we Pernod en van hen kopen we heerlijke tongetjes, zandhaai, mosselen, almonds de mer, koningskrabben en kreeften. De laatsten worden met het boordgereedschap deskundig gesloopt. Af en toe in een klein restaurant enorme plateaus met fruits de mer e.d. Bij Dieppe landt een uitgeputte duif aan boord die bij het binnenlopen van St Valery en Caux weer op eigen kracht verdergaat.

Via Fecamp naar Honfleur tegenover Le Havre, waarbij we de Greenwich meridiaan tegenkomen en ontdekken hoe je een westelijk waypoint kunt instellen. De nieuwe sluis staat niet in de Mc Millan. Vanuit Honfleur ondernam Champlain tussen 1603 en 1620 verscheidene tochten naar Canada, waar hij Quebec stichtte. Het oude bassin ligt in een schitterend en intiem centrum van huisjes uit de 15e en 16e eeuw. Het vakantiegeweld barst pas in juli los dus je kunt nog overal afmeren en ziet nauwelijks andere boten zeilen. Wel is het nu het excursie seizoen. Busladingen vol AOW-ers worden door meedogenloze touroperators volgens een strak tijdschema langs de bezienswaardigheden, pottenbakker en kopje koffie geloodst. Ook de omgeving van Honfleur is schitterend. De straatjes volgen het patroon van de beboste heuvels en blijken menig landgoed te herbergen dat uitkijkt over de baai.

Langs Arromanches verder naar Port er Bressin. Overal in de krijtrotsen de bunkers van de Atlantic Wall en op het smalle strand daaronder besef je de heldenmoed van de soldaten die daar naar boven moesten zien te komen. Het bezoek aan de kunstmatige haven Arromanches geeft inzicht in de enorme logistiek achter D-Day zoals b.v. een onderzeese pijpleiding voor benzine vanuit Wight ! Het tapijt van Mathilde te Bayeux is altijd weer een bezoekje waard; gewoon een geborduurd stripverhaal maar dan uit 1060 !

Noord Oosten wind, kracht 6-7 onder het oppertje en met een knikje in de schoot geeft prachtig zeilweer naar St Vaast La Hougue. De haveningang lijkt op de oprijlaan van een landhuis en we ankeren in afwachting van hoogwater. De ankerlier begeeft het en dan blijkt dat het met de hand binnenhalen van 40 meter ketting op stroom een stevige klus is ! In Cherbourg komt Edo de Leeuw aan boord. De volgende ochtend wordt een engelse boot naast ons door de douane met hashhond geheel uitgekleet. We besluiten maar even niet te wapperen met de visa voor Pakistan, Bahama's en Colombia in onze paspoorten !

Het volgende reisdoel vormen de kanaaleilanden Alderney, Guernsey en Jersey. De Race van Alderney is maar een paar mijl breed en er staan enorme stromingen en rafelingen (overfalls) tussen de banken en de vele rotsen die het schip af en toe de meest vreemde koersen doen varen. De electronica aan boord bewijst hier goede diensten, ook al zeggen de fransen "qui toujours regarde le GPS ou trop ecoute la meteo, plus bien reste au bistrot". In de dikke mist s'nachts loopt de veerboot op het havenhoofd: zowel loods als kapitein blijken een snee in de neus te hebben gehad. Guernsey is iets stedelijker dan Alderney en behalve wat overblijfselen van de duitse bezetting is er niet zoveel te zien. Jersey is wat meer op tourisme ingesteld en het St Elisabeth Castle is een bezoekje waard. Bij St Aubain vallen we even na hoogwater droog en maken de kiel schoon.

Dan weer naar de franse kust. De nog volledig ommuurde oude stad Granville is zeer de moeite waard. Voor droogvallen bij Mont St Michel is het water net niet hoog genoeg dus door naar St Malo. Vanaf nu is het zo warm dat ook op zee een zwembroekje voldoende is. De stad is na de verwoesting in 1945 geheel gerestaureerd. De koele straatjes ademen de sfeer uit van de Corsaires die vanuit hier het Kanaal onveilig maakten in de 16e eeuw. Ondanks het massatourisme slaagt men erin de stad gezellig te houden en de patat en ijscultuur te weren. Overal terrasjes, intieme barretjes en kleine restaurants. Op het Ile de Cézembre, waar een meeuwenkolonie haar jongen met duikvluchten op ons beschermt, vallen we droog op het steile strand en hebben een fantastisch uitzicht op de baai. Aangezien het eiland nog vol ligt met mijnen en ander explosief tuig, wordt vrijuit wandelen niet aanbevolen. Ook hier weer een enorm verval (9.50) en de snelheid van het opkomende tij is weer verrassend.

's-Nachts door naar de kop van Bretagne, waar de aanloop vol ligt met rotsen en enorme stromingen kent. In de dichte mist komen we in een enorme draaikolk terecht die ons volledig en razendsnel wegzet. Vanwege de vele rotsen geeft de radar weinig steun maar de nauwkeurigheid van het GPS helpt om de juiste lijn weer op te pakken. Dan in het ochtendgloren op naar Pontrieux en Lezardieux via een schitterend rivierlandschap dat veel lijkt op de oevers van het Caledonian Canal.

Van Ijmuiden tot hier 561 mijl op het log, d.w.z. veel op stroom gevaren en weinig op de motor.

-6-

S'middags komen Caspar Berends en Jannie de Jong aan boord en is voor Lies en mij deze reis weer voorbij. Het was een unieke reis, die totaal anders is dan een reis "mijlenvreten" met vier uur op en vier uur af. Uniek ook vanwege de mogelijkheid om via dagtochten al die kleine gezellige haventjes aan te doen in plaats van de grote werkhavens. Een speciale ervaring om telkens op tijd, getij en stroom te moeten varen. Een geweldige mogelijkheid om lekker bij te kunnen slapen, ook al past dat (volgens sommigen) niet bij een zeezeiler. Een geweldige reis, niet in de laatste plaats vanwege de gastvrijheid en deskundigheid van Lies en André die de Viviane in een perfecte conditie hebben.

Zover het verslag van Rene en onze dank hiervoor.
Zowel zeiltechnisch (verval en stromingen) als toeristisch een must voor de C.Z.T.
Wellicht kan dit een volgend zeildoel zijn.

Na al dit verbale geweld in een extra dikke Nieuwsbrief kan Uw redacteur en scribent niet anders wensen dat wij elkaar weerzien bij de Engelandreis in september (ook uitzwaaiers zijn welkom!) en anders bij de Noordzeerace in oktober!!

Alex A.H. van der Stap